

Jeg forstår også, at jeg et eller andet sted, selv om nogle siger, at jeg har været sur undervejs, får lidt ros for, at vi får debatten, fordi det jo altså er den eneste debat, dette Folketing tager, inden statsministeren melder ud.

En sidste betragtning om al den snak om uddannelse osv.: Jeg synes nok, det er et eksempel på statsministerens salgsevner, at han nu kan få det til at ligne et kæmpefremskridt, at alle nu skal have praktikpladser. For et år siden havde vi en kæmpediskussion om det i valgkampen, og hvis vi går 2 og 3 og 4 år tilbage, så har vi også haft kæmpediskussioner om praktikpladser til alle. Det er jo noget, vi går ind for. Det er jo en skamplet for Danmark at vi ikke har fået det.

Min sidste betragtning er så om forslagene til vedtagelse, og jeg skal meddele, at selv om den vedtagelse, der af regeringen og Dansk Folkeparti er fremsat forslag til, ikke rummer det, den burde, så står der jo også nogle ting, som på overskriftsplan ikke er ting, vi kan være imod. Derfor vil vi undlade at stemme og håber, at statsministeren føler sig presset af den her debat til at komme med noget bedre, når Globaliseringsrådet debutterer.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg skal give ordet til ordførere i anden omgang, og jeg gør opmærksom på, at taletiden er 3 minutter. Det er fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne understrege over for statsministeren, at jeg ikke er ude på at frelse verden, for verden vil ikke frelses. Jeg er bare ude på at prøve at tage et ansvar der, hvor jeg er i stand til at påvirke nogle ting. Det håber jeg også at statsministeren i virkeligheden er, og det tror jeg også er tilfældet.

Så skal jeg lige sige til statsministerens almindelige oplysning, at hvis man slipper universiteterne fri, så må det også betyde, at man giver universiteterne frihed til selv at træffe afgørende beslutninger. Nu bruger jeg kun en lille flig, men dog en vigtig flig: Hvorfor kan universiteterne ikke få lov til selv at bestemme, om de skal have gruppeeksamen eller ej? Jeg forventer ikke noget svar. Det er et eksempel.

Kl. 16.25

Så har statsministeren overhovedet ikke fatet, at jeg gik ind for reformer i 1990'erne. Nej, for det vil statsministeren ikke indrømme, og derfor undlader statsministeren at tale om,

hvordan dagpengeperioden blev sat ned fra 9 år til 4 år, om ungeindsats, førtidsreform, og jeg kunne blive ved. Lad det ligge. Nej, vi lavede også om på skattesystemet. Vi fortsatte skattereformen fra Schlüterperioden 1985-93 til 1998, og derfor har vi i dag ikke en rentefradragsværdi på nogle og halvfjerds procent, heldigvis for det. Tænk, at der var nogen, der tog modet og turde lave om på det.

Statsministeren mangler jo modet, hvis jeg nu skal drille lidt, eftersom statsministeren beskriver sig selv som en slags Odysseus, der binder sig med sit skattestop til masten af frygt for sirenerne. Regeringen bestemmer jo selv over skattesystemet med sit flertal. Hvorfor skal der sådan en besværgelse til i form af et skattestop? Lad det være.

Der er en meget, meget klar sammenhæng mellem faglighed, altså dygtighed, kreativitet og selvstændighed. Derfor er 1993-folkeskoleloven en meget visionær lov. Vi har ikke sløset med fagligheden, men det er så nemt at bruge den overskrift. Det er så nemt at henvise til PISA, som almindelige mennesker selvfølgelig overhovedet ikke har mulighed for at sætte sig ind i. Der er så mange ting, det er meget nemt at slynge ud i nogle overskrifter, og som lyder som de store sandheder.

Jeg understreger igen: Det Radikale Venstre er *for* at styrke fagligheden. Vi er *for*, at alle får en ungdomsuddannelse. Vi er for stort set næsten alle de pinde, der står her. Men vi er uenige i den måde, regeringen vil gennemføre det på. (*Formanden ringer med klokken*).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg må bede om lidt mere ro i salen.

Marianne Jelved (RV):

Vi tror, at den måde, regeringen vil gøre det på, trækker den forkerte vej, og derfor er det ærgerligt, at vi ikke er i stand til at få en mere indholdsmæssig diskussion om metoderne.

Der er ikke noget, der hedder – nu skal jeg se, hvad det var, statsministeren kaldte det – den frie læring. Det eksisterer ikke. Jeg ved ikke, hvad det er for noget. Det er bare noget, der bliver sagt. Det er altid lærerens opgave at sørge for, at børnene lærer noget. Det er det, læreren bliver ansat til. Så det der med den frie læring passer ikke nogen steder. Men kravene er blevet større, kravene *skal* være større, børnene *skal* være dygtigere. Deri er vi enige, men vi er ueni-